

extraordinaris per un import total de 30.435.217.623 pessetes, per atendre insuficiències de crèdit en els exercicis 1997 i 1998, per les subvencions que s'efectuen per cobrir les diferències de canvi de les divises obtingudes en préstecs concedits a les societats concessionàries d'autopistes de peatge, publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 250, de 19 d'octubre de 1999, i en el suplement número 14 en llengua catalana, es fan les rectificacions oportunes referides a la versió en llengua catalana:

A la pàgina 1166, primera columna, article 1, última línia, on diu: «... en l'exercici de 1998», ha de dir: «... en l'exercici de 1997.»

24003 *LLEI 47/1999, de 16 de desembre, per la qual es modifica l'article 5 de la Llei 25/1971, de 19 de juny, de protecció de les famílies nombroses.* («BOE» 301, de 17-12-1999.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Llei 25/1971, de 19 de juny, de protecció de les famílies nombroses, reserva els beneficis que estableix a les persones que disposen d'un títol de família nombrosa. Una de les condicions per obtenir aquest títol és la residència al territori espanyol.

Tot i que els beneficis que estableix aquesta Llei s'entenen als ciutadans comunitaris residents al nostre país en aplicació del principi de no discriminació per raó de nacionalitat, que recullen diversos reglaments comunitaris relatius a la lliure circulació de treballadors de la Unió Europea, no passa el mateix amb els ciutadans comunitaris no residents al nostre país, encara que treballin dins les nostres fronteres.

Tant el Reglament (CEE) 1612/68, relatiu als treballadors per compte d'altri, com l'article 52 del Tractat CE, relatiu als autònoms, estableixen que els treballadors comunitaris tenen els mateixos avantatges socials que els treballadors nacionals.

En el mateix sentit s'ha pronunciat reiteradament la jurisprudència del Tribunal de Justícia comunitari, que ha dictaminat que la regla d'igualtat de tracte prohibeix no només les discriminacions ostensibles basades en la nacionalitat, sinó també totes les formes encobertes de discriminació que, per aplicació d'altres criteris de distinció, condueixen de fet al mateix resultat. És el cas del requisit de residència que compleixen més fàcilment els treballadors nacionals que els dels altres estats membres.

Per tant, es produeix, de fet, una incompatibilitat formal entre la normativa espanyola de protecció de les famílies nombroses i els diferents reglaments comunitaris que estableixen la igualtat de tracte, en relació amb els nacionals, pel que fa als avantatges socials que se'ls concedeix a ells i als membres de les seves famílies, cosa que fa necessària l'adequació de la normativa espanyola a les exigències legislatives i jurisprudencials comunitàries, incloses les derivades de la ratificació de l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu.

Article únic.

El paràgraf primer de l'article 5 de la Llei 25/1971, de 19 de juny, de protecció de les famílies nombroses, queda redactat en els termes següents:

«El cap de família ha de ser espanyol o nacional d'un Estat membre de la Unió Europea o d'algun dels altres estats que són part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu i tenir la residència en territori espanyol o exercir una activitat per compte propi o per compte d'altri a Espanya, encara que resideixi en un altre Estat membre de la Unió Europea o en algun dels altres estats que són part de l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu.

Pel que fa als fills, els és aplicable, en tot cas, el que preveu la condició segona de l'article 4.»

Disposició final primera.

El Govern, en el termini màxim de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, ha d'elaborar i aprovar un projecte de llei de modificació de la Llei 25/1971, de 19 de juny, de protecció de les famílies nombroses, el qual ha d'abordar amb profunditat una reforma de la Llei esmentada en què s'han de tenir en compte, en tot cas, les conclusions que es desprenen de l'informe elaborat per la Subcomissió creada al si de la Comissió de Política Social, amb l'objectiu d'estudiar la situació actual de la família a Espanya i conèixer i proposar actuacions al Govern, aprovades pel Ple del Congrés dels Diputats en la sessió de 13 de novembre de 1997.

Disposició final segona.

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 16 de desembre de 1999.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

24060 *REIAL DECRET LLEI 22/1999, de 17 de desembre, pel qual es concedeix un crèdit extraordinari per un import de 38.472.463.379 pessetes, per aplicar a pressupost les indemnitzacions satisfetes als afectats per la síndrome tòxica, i es complementa el Reial decret llei 18/1999, de concessió de crèdits extraordinaris i suplement de crèdit per atendre despeses d'inversió del Ministeri de Foment.* («BOE» 302, de 18-12-1999.)

El Reial decret llei 3/1999, de 26 de febrer, sobre pagament de les indemnitzacions derivades de la sentència de la Sala Segona del Tribunal Suprem de 26 de setembre de 1997, als afectats per la síndrome tòxica, estableix el procediment que cal seguir per efectuar el pagament de les indemnitzacions esmentades.

A aquests efectes, l'article 1 disposa que el pagament l'ha de fer la Direcció General del Tresor i Política Financera, mitjançant operacions de tresoreria, i aplicar-lo posteriorment a pressupost per l'import dels efectuat en l'exercici, llevat dels efectuats el mes de desembre, que s'han d'aplicar al pressupost de l'exercici immediatament següent.